

NGB artikel 34a

De doop:

1 wezen

2 teken

3 zegel

Gemeente,

Wie met een schip vanaf de Noordzee de Nieuwe Water weg in wil varen moet wel uitkijken. Twee lange strekdammen steken een eind de Noordzee in. Aan allebei de kanten van de Nieuwe Waterweg één. Als het schip te dicht in de buurt van één van die twee komt, dan loopt het vast. Komt vast te zitten in het zand, of vaart stuk tegen de kasseien van een strekdam. Het schip moet precies tussen die twee strekdammen in het water van de Nieuwe Waterweg binnenvaren. Dan gaat het goed.

Als wij na gaan denken over de Heilige Doop hebben we ook met twee gevaren te maken. Als we uit de volle zee van het leven de Heilige Doop naderen steken er ook twee gevaarlijke strekdammen het water in. De ene strekdam is die van de overschatting van de doop. Wie daar bij n de buurt komt, die kan zich een keer te pletter varen. Die dacht dat alles goed was en goed ging, maar die vaart zich stuk tegen het oordeel van God. En de andere is die van de onderschatting van de doop. Wie daarbij in de buurt komt die komt vast te zitten. Vast te zitten in het zand van twijfel en moedeloosheid en onzekerheid. Het is van levensbelang om daar tussendoor te varen.

1 het wezen

Dan gaat het eigenlijk om de vraag wat het betekent als er in de Bijbel in de Doop gesproken wordt als bijv. het bad der wedergeboorte. Titus 3:5. Of dat wij door de doop begraven zijn in de dood. Romeinen 6:4. Of dat Paulus wordt opgeroepen zich te laten dopen en zijn zonden af te wassen. Dan lijkt het wel alsof het samenvalt. Dopen en afwassing der zonden, dopen en wedergeboorte, dopen en begraven worden in de dood van Christus. Als het ene gebeurt, de doop, gebeurt automatisch ook het andere, de wedergeboorte, de vergeving. Zo lijkt het trouwens ook in het dankgebed van het doopformulier. Zo lijkt het.

Want we lezen ook heel duidelijk in de Bijbel dat het ene niet automatisch het andere inhoudt. Als we horen hoe de profeten in het Oude Testament oproepen: besnijdt uw hart! En dat zeggen ze tegen

mensen die besneden zijn. En dan waarschuwen ze juist om niet te vertrouwen op de het voorrecht van de besnijdenis zonder meer. En in I Corinthe 10 neemt Paulus het volk Israel als voorbeeld dat zij wel allen door de Rode Zee gegaan waren, en gedoopt waren in Mozes, zoals de Corinthiers allen gedoopt zijn in Christus, en toch heeft God in het merendeel van hen geen welgevallen gehad. Dus het valt niet automatisch samen: doop en wedergeboorte/nieuw leven. En het is heel gevaarlijk als in de prediking de indruk gewekt wordt dat dat wel zo zou zijn. Dan kunnen mensen rustig verder varen nietsvermoedend en gerust totdat.... ze te pletter varen op de rots van Gods oordeel. Dan kun je ook wel eens zien dat juist in zo'n sfeer de volwassendoop aanhang krijgt met het accent op persoonlijk geloof.

Aan de andere kant is er ook de strekdam van de onderschatting. Namelijk dat je wel gedoopt bent maar dat niet betekent dat God ook jou zalig wil maken. Want, zegt men dan, de doop geldt eigenlijk alleen de uitverkorenen. Alles wat de doop betekent en verzegelt geldt alleen de uitverkorenen. De doop geeft in het algemeen aan dat God nog doorgaat met Zijn werk en doorgaat om zondaren zalig te maken in deze tijd. Maar of dat ook jou persoonlijk geldt, dat zegt de doop dan niet. Maar zo lezen we het in de Bijbel niet. Integendeel: we lezen steeds dat de beloften gelden de gelovigen en hun zaad. Ik zal u tot een God zijn en uw zaad na u. Niet uw uitverkoren zaad alleen, maar uw zaad. Uw nageslacht. Nergens vindt u als het hierover gaat de inperking dat we dan aan een bepaalde categorie binnen het nageslacht moeten denken. En het is heel gevaarlijk als in de prediking de indruk gewekt wordt dat dat wel zo is. Want hoe kom ik dan te weten of ik tot dat deel van het nageslacht hoor waar het wel voor geldt? Dan moet ik daarvoor iets hebben of vinden in mezelf. Iets waardoor ik me onderscheid van de anderen. Door bepaalde kentekenen of gewaarwordingen. En als ik die heb mag ik weten dat de doop mij geldt. Maar hoe kom ik aan die kentekenen, en hoe weet ik of ze echt en zuiver zijn? Mensen kunnen dan moedeloos en radeloos aan het dolen gaan in zichzelf.

Nu is het één ding om te zeggen en te weten hoe het niet is en niet moet. Maar natuurlijk is het belangrijker om te weten hoe het dan wel is. Hoe vermijd ik die twee strekdammen van onder- en van overschatting? Zodat ik het Koninkrijk der hemelen binnenvaar. En dan is er geen vanzelfsprekendheid en ook geen moedeloosheid. Dan zal er komen een smeking en verwachting. Wie zijn doop recht verstaat die zal in zijn leven en gebed gestempeld worden door smeking en verwachting. In plaats van vanzelfsprekendheid en automatisme: smeking. Smeking uit de diepte, smeking vanuit hulpeloosheid en verlorenheid. En in plaats van moedeloosheid en radeloosheid: verwachting. Verwachting dat de HEERE het zal doen, ook bij mij. Wachtend verlangen, en verlangend wachten

niet of dat, maar totdat de HEERE ook mij genadig zij. En dan is de doop juist een middel tegen die vanzelfsprekendheid en tegen die moedeloosheid. Om die te verdrijven en te bestrijden.

2 teken

Allereerst lezen we dan in art 34 dat wij door de doop van alle volken worden afgezonderd en in de kerk van God ontvangen worden. Daar is de doop een teken van. Dat wij en onze kinderen behoren tot de Gemeente. Dat zij behoren tot die kring van mensen waaraan God zo veel heeft toevertrouwd. Waaraan God Zijn Woord heeft gegeven. Er zijn in de wereld en in ons land hele delen en families die niet weten van de Vader, de Zoon, de Heilige Geest. Niet weten van vergeving door het geloof in Jezus. Dat dat de weg is om gered te worden. En mensen vervallen dan in allerlei andere religies. Ze aanbidden een boom of de zon, of zijn islamitisch of boeddhist, zijn agnost of atheïst. Leven in duisternis noemt de Bijbel dat. Maar wij en onze kinderen behoren tot dat deel van de mensheid dat van jongs af aan in het licht wandelt. In het licht van Gods Waarheid. God heeft van ons gezegd: je bent van Mij. In die zin noemt God heel Israel Zijn volk. Talloze keren in de profeten. Mijn volk heeft Mij verlaten. Mijn volk wou niet naar Mij horen. Ze hebben Mijn kinderen door het vuur doen gaan. Ze zijn kinderen van Mijn koninkrijk. Jezus spreekt over kinderen van het Koninkrijk die buitengeworpen worden. Terwijl de HEERE had gezegd: ze zijn van Mij. Vallen onder Mijn verbond en de dienst van de verzoening. Ze behoren bij de gemeente. Zo spreekt I Corinthe 7 over een ongelovige man die geheiligd is in zijn gelovige vrouw. Want door zijn vrouw komt ook die man in het licht van Gods waarheid te leven. En worden hun kinderen heilig genoemd. Afgezonderd van de wereld in Gods Gemeente.

En het merkteken daarvan is de Heilige Doop. Daarmee merkt de HEERE ons als door Hem apart gezet. Behorend bij Zijn Gemeente. Vallend onder de bediening van Zijn Woord. Gemerkt door God: je hoort bij Mij. Zoals je in een boek je naam schrijft om aan te geven: dat is van mij. Zo merkt God ons door de doop: Zijn Naam staat op ons voorhoofd. Ik draag zorg voor je. Dan kunnen we denken aan die gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom in Lucas 13, geplant in een wijngaard. In de beste grond. Maar geplant daar waar Gods Woord openging. Waar christelijk onderwijs werd gegeven. In een gemeente met kerkdiensten, zondagsschool, club, catechisatie, jv. Prima grond. Geplant op een plaats

waar vocht en mest genoeg is voor de boom van ons leven. Hoeveel keer is er al geen vocht en mest aan ons besteed? Ging de Bijbel open, hoorden we bidden? Dat loopt al gauw in de duizenden keren. Thuis, school, gemeente bij elkaar in één week toch al gauw 100 keer per week. Dat je een gebed hoort of een Bijbelstukje hoort. Ruim 5000 keer per jaar. 50.000 keer per 10 jaar. Nodigingen, waarschuwingen, oproepen, vermaningen, verkondigingen. Dat moet je niet onderschatten. Hoe vaak en hoe welgemeend de HEERE tot ons spreekt.

Dat wil de HEERE dus: dat allen die gedoopt zijn in het licht zullen wandelen. Dagelijks beschenen zullen worden met het licht der waarheid. Thuis, in het onderwijs, in de gemeente. Geef ze voeding van Mijn Woord. Ze zijn van Mij. Neem daar de tijd voorlezen uit de Bijbel. Tijd nemen om als ze jong zijn ze op bed te leggen met het Woord en gebed. Tijd nemen om erover te praten als ze ouder zijn. Dat is uw eerste taak als ouders. Uw kinderen trouw voorlezen uit de Bijbel. Leef uw kinderen daarin voor. Straal het leven met de HEERE uit. Zodat ze proeven en zien hoe en hoe goed dat leven is. Dat wil de HEERE. Als ouders zelf de HEERE niet kennen is erg. Hoe moet dat dan? Hoe zullen we onze kinderen laten proeven hoe het is met de HEERE te leven, als we Hem Zelf niet kennen? Laat dat in de klem brengen. HEERE, we moeten ons kind laten dopen, we behoren het op te voeden, maar we kunnen het niet. Geeft U uitkomst!

En daarmee is de doop niet alleen een merkteken: je bent van God. Maar ook een veldteken: je bent voor God. Je moet het ook niet overschatten. Je hoort in het strijderslegioen van de Heere. Daar heeft hij je gesteld. Hij is het ook Die je omringt en overlaadt met Zijn gunstbewijzen. Daarmee leef je onder de vlag van de Koning die de Heere is. Zou je dan Hem niet dienen? Strijden in en voor Zijn rijk? Tegen de duivel en de wereld en de zonde? Stel je voor: je bent in Zuid Korea geboren en daar door de regering voorzien van eten en kleding. Je draagt een uniform met de vlag van Zuid Korea erop. Om te vechten tegen Noord Korea. Stel je voor: je meld je aan in Noord Korea om tegen Zuid Korea te gaan vechten. Je loopt over! Je deserteert! Je kiest voor de vijand. Dat is het als je gedoopt bent en je bent onbekeerd, je dient God niet! Dan ben je gedeserteerd! Overgelopen! Overgelopen van God weg, Die je heeft gevoed, omringd, beschenen, aan wie je alles te danken hebt. Daarom is het ook waar dat je ouders wel eens zeggen: kun je daar wel zijn met een gedoopt voorhoofd? Je bent onder de vlag van Jezus als

strijder in Jezus' legioen. Kun je dan daar zijn en genieten waar de satan zijn invloed gelden laat in muziek, gespreksonderwerpen en invloeden? En dan in dienst van de duivel! Want kijk, je kunt je een oordeel eten en drinken aan het Heilig Avondmaal. Als je zo leeft als niet kan bestaan met het Heilig Avondmaal. Maar de Heilige Doop vraagt niks minder van je. Je kunt ook tot een oordeel gedoopt zijn als je onheilig leeft, onbekeerd leeft. Het water schroeit op je voorhoofd. Met de vlag van Zuid Korea op je uniform vechten voor Noord Korea. Met het veldteken van Jezus op je voorhoofd vechten met de duivel mee. Als je zo leeft en zo sterft, ja dan is het vreselijk om verloren te gaan! Allervreselijkst. Als kind van het Koninkrijk verloren gaan, de rijke man hoort Abraham zeggen: kind....

Dat moest toch niet mogen! Dat mijn hart hangt naar de wereld, naar de zonde, naar de duivel. Dat is toch ongehoord! Dat heeft de HEERE toch niet aan je verdiend! Gemeente, is dat onze nood? HEERE, U hebt recht op me. U bent mijn leven waard, U verdient het dat ik leef voor U. Maar....mijn hart hangt de andere kant op, ik heb plezier in de zonde en verlangen naar de wereld: eer, aanzien, gemak, roem, zondig plezier. HEERE, help mij. Geef mij een hart dat past bij iemand die U toebehoort.

3 zegel

Het tweede dat art 34 zegt is dat de doop ons dient tot een getuigenis dat Hij in eeuwigheid onze God zal zijn ons zijnde een genadig Vader. Tot een getuigenis van Gods belofte. Daarom vergelijkt de Bijbel de doop ook met twee geschiedenissen. Allereerst die van de zondvloed in I Petrus 4. Noach en zijn gezin waren in de ark geweest. De zondvloed lag achter hen. Ze waren ontkomen. En toch....toch heeft Cham zichzelf vervloekt gemaakt door zijn handel en wandel. Dan die van de doortocht door de Rode Zee. Heel het volk was erdoor geleid. Ook de kinderen. Juist daarmee wordt de doop vergeleken. Heel het volk gold dat de farao verdrongen was, dat de weg naar Kanaan openlag. Maar zij konden niet ingaan vanwege hun ongeloof.

Daarvoor is het bekende beeld van een cheque gebruikt. Laten we zeggen een cheque van de plaatselijke bakker. Ter waarde van € 50,--. En die cheque die krijg je en je legt hem weg in een laasje van je bureau. En als je geld op is zit je aan een lege tafel. Geen brood, geen eten. Te verhongeren en de hongerdood te sterven. Ja, je had die cheque dan ook in moeten inwisselen. Je had met die cheque naar de winkel kunnen gaan en je had zo kunnen vragen om brood twv € 50,--. Voor niets. En je zou geleefd hebben.

De beloften van God zijn als zo'n cheque. Ter waarde van het werk van de Vader, Die verzorgt, het werk van de Zoon, Die verzoent en verlost. Het werk van de Heilige Geest, Die vernieuwt en toe-eigent. En de Heilige Doop heeft verzegeld: ook jij hebt zo'n cheque gekregen. Ook jij bent een kind van het verbond. Ook jij hebt op jouw naam die cheque gekregen. En in de opvoeding mogen ouders daarop wijzen. In twee opzichten: dit heb je nodig. Zonder kun je niet. Je hebt diploma's nodig en je hebt ontspanning nodig, maar dit heb je echt nodig. En dat wil de HEERE je geven. Dat heeft Hij ook jou beloofd. En de doop verzegelt dat, maakt dat zichtbaar.

Maar....die cheque ligt in een laatje van een leven, vergeten en niet meer aan gedacht. Er is zoveel in het leven nodig en wat de moeite waard is. Zoveel te doen, zoveel te bereiken, zoveel te genieten, zoveel om het hoofd te bieden. Je komt er niet aan toe. Het lijkt zo logisch, het komt er niet van. En als je zo sterft: je gaat verloren! De belofte verworpen. De belofte ongebruikt gelaten. Als kind van het Koninkrijk eeuwig verloren. Met het water nog op je voorhoofd. Het had niet gehoeven. Dat is niet zo onschuldig als het lijkt: dat is vijandschap, verzet, ongelooft. Zij konden niet ingaan vanwege hun ongelooft. Overschat je doop niet. Je kunt ermee verloren gaan, hij kan je oordeel verzwaren.

Of: of leerden we de cheque inwisselen? HEERE, ik heb het nodig: dat U mijn leven verzorgt, dat U mijn leven verlost en verzoent, dat U mijn leven vernieuwt en een nieuw hart geeft. En al heb ik het niet verdiend, al ben ik waard dat U mij terugstuurt, ik heb zoveel schuld, zo lang gewacht, zo weinig beleving van alles, zo weinig of geen goede hoedanigheden, U wilt het mij geven. Aanschouw Uw verbond, Uw belofte. Er is geen enkele reden waarom U mij genadig zou zijn dan deze: U hebt het beloofd! En de HEERE zal en kan niet weigeren! Onderschat dat niet. Ook jou is dat beloofd! Ook u zal Hij dat geven naar Zijn belofte. God is gewillig vanuit Zichzelf, dat hoef ik Hem niet te maken. Ik hoef geen kentekenen te hebben eer ik kom, Hij geeft ze juist als ik kom. Ik hoef niet vroom te zijn om in aanmerking te komen, Hij maakt het juist als ik kom. En je smeekt Hem om de vervulling van wat Hij heeft beloofd! Dan is dat door Zijn genade, door Zijn welbehagen, door Zijn Geest, naar Zijn verkiezing.

De Doop roept om geloof. Om dat inwisselen. Om dat smeken: HEERE, vervul wat Gij mij belooft hebt. En dan is die belofte zo vol en zo

rijk. Art 34 noemt het met 4 omschrijvingen: wassend en zuiverend en reinigend onze zielen van alle vuiligheid; onze harten vernieuwende en vervullende met Zijn vertroosting; ons gevende een ware verzekerdheid van Zijn vaderlijke goedheid; ons de nieuwe mens aandoende en de oude mens uittrekkende met al zijn werken. Dat zit allemaal in die belofte. Zo vol zit die belofte. Er valt altijd nog meer uit te halen. Die belofte is een waterput die die helemaal vol zit. Die biddend leeggehaald mag worden. Het gebed is de emmer die weer water ophaalt uit de put. We zouden zo rijk kunnen leven. Als we de emmer meer lieten zakken en met meer verwachting. Er zit zoveel in die belofte: vraag er om, smeek erom en u zult rijk en heilig en verzekerd en heerlijk leven.

De doop vraagt om geloof. De doop vervangt het geloof niet, de doop onderstreept dat het geloof nodig is. Dat geloof dat alles zoekt in God. Dat alles begeert wat God belooft heeft. Levend geloof dus. Het doopvont kijkt ons aan: bent u al gekomen? Je bent al 4, al 8, al 14, al 18 ben je al gekomen? Hoelang wacht de HEERE al? Hoelang veracht, versmaadt je al Gods goedheid al? De doop vraagt om geloof, en dan ook om beleden geloof! Belijdenis doen. Daar is allereerst geloof voor nodig. Maar dan ook kennis. Belijden wil zeggen: hetzelfde zeggen als. Hetzelfde zeggen als de Bijbel zegt, als de kerk der eeuwen zegt in haar belijdenissen. Over God, over Jezus, over de Heilige Geest, over de doop, over bekering, over verkiezing. Daarom moet je er kennis van hebben. Weten wat de Bijbel zegt. Zodat je in allerlei dwalingen weet wat de Bijbel zegt. Zodat je ook zelf het weer anderen in een gemeente of een gezin kan doorgeven. Daarom moet je kennis hebben. Daarom zeg je ook alleen maar 'ja' als je belijdenis doet. Je geeft geen getuigenis. Je stemt in met de Schrift, de Kerk, zoals ook de kamerling uit Morenland dat deed.

Als het dan maar een 'ja' in geloof is. In het zicht van het doopvont. Daar klonk Gods eerste 'ja'. En door de Geest gewerkt klinkt als antwoord er opnieuw een 'ja'. Ja, Heere, U heb ik nodig, met al wat U beloofd hebt. Zo verloren ben ik, zo schuldig, zo dwaas, zo verdorven, dat ik U nodig heb. U in Uw belofte aangrijp.

Het doopvont kijkt je aan: waar blijf je? Hoe lang wacht God al?

Amen